Dosarul nr. 1-106/2025 1-25091828-38-1-30062025

SENTINŢĂ
În numele legii

30 decembrie 2025 **or.Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina

în componența:

Preşedintelui şedinţei, judecătorul Eugeniu Russ
Grefierilor Corina Cebotari,
Natalia Catarău,
Doina Condrea

cu participarea:

Procurorului Ion Mîrza
Apărătorului Vasile Furdui
Reprezentantul legal al părţi vătămate Valeriu Starîș

în lipsa:

Inculpatului Ion Guțu

examinând în şedinţă publică, în procedura generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Guţu Ion* **,** născut la ***** originar şi domiciliat în *****, cetățean al R. Moldova, studii medii speciale, căsătorit, supus militar, cu antecedente penale stinse,*****

în comiterea infracțiuni prevăzute de art. 191 alin. (1) Cod penal.

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 30.06.2025 – 30.12.2025

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul Guţu Ion *****, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, fiind angajat începând cu data de 18.04.2022 la SRL „Vicoliv Grup” cu sediul în s. Mereni r-nul Anenii Noi, în calitate de conducător auto pe 1.0 unități, în baza contractului individual de muncă nr. 10/22 din 18.04.2022, având încheiat contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 10/22 din 18.04.2022, respectiv având o serie de obligațiuni de serviciu prevăzute de contractul individual de muncă, intenţionat, cu scop de profit şi de a sustrage bunurile altei persoane, la data de 14 octombrie 2022, în intervalul de timp 12:49-13:24min, aflându-se pe traseul Japca-Şestaci, în apropierea s. Cuşmirca r-nul Şoldăneşti, din rezervorul camionului aflat în gestiune de model „Iveco” cu n/î NTN 541 a sustras 342,79 litri de motorină, cauzându-i astfel părții vătămate SRL „Vicoliv Grup” un prejudiciu material în sumă totală de 9500 lei.

Astfel, inculpatul Guţu Ion ***** i-a fost incriminat de către organul de urmărire penală săvârşirea infracţiunii conform încadrării juridice prevăzute la art. 191 alin. (1) Cod penal, *„Delapidarea averii străine”, adică sustragerea bunurilor altei persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu şi cu un anumit scop*.

Privind procedura.

2.1. În ședință de judecată, inculpatul Guţu Ion nu s-a prezentat pentru a oferi declaraţii sau a pentru a se expune privind modalitatea cercetării judecătoreşti, în pofida înştiinţării legale, iar apărătorul şi procurorul au susţinut examinarea cauzei în procedură generală, motiv pentru care, în conformitate cu articolele 321, 351 alin. (2) pct. 5) şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în absenţa inculpatei, în limba română şi în şedinţă publică cu participarea apărătorului Vasile Furdui, care acţionează în intersele inculpatului în temeiul mandatului avocaţial.

În motivare, instanţa mai expune că prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 12.12.2025 s-a dispus anunţarea în căutare a inculpatului Guţu Ion, de către IP Șoldănești au fost demarate investigaţiile de căutare (dosarul de căutare nr.2025470058), în rezultatul acestora s-a stabilit că Guţu Ion ***** nu se află la domiciliu.

2.2. Prin urmare, inculpatul, chiar dacă a cunoscut despre examinarea cauzei penale de învinuire a sa, totuşi a continuat să se eschiveze de la prezentarea în instanţă, acesta fiind predispus în acest scop, în condiţiile în care mai sunt iniţiate investigaţii în vederea găsirii sale, dar nu a informat despre motivele neprezentării şi nici despre schimbarea domiciliului acestuia, adică unde *de facto* ar locui, iar în aceste condiţii instanţa a constatat că Guţu Ion a renunţat în mod tacit, dar vădit la exercitarea dreptului său de a apărea în faţa instanţei şi de a se apăra personal, continuând să se sustragă de la judecată şi în aceste condiţii, aplicând prevederile art. 321 alin. (6) din Codul de procedură penală, instanţa a dispus prin încheiere din 12.12.2025, de a continua examinarea cauzei penale în absenţa acuzatului vizat *supra*, care este anunţat în căutare.

2.3. În susținerea acestor concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens, ori principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată.

În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „*acuzatul*” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „*oricărui acuzat*” dreptul „*de a se apăra el însuși*”, „*de a interoga sau de a face să fie interogați martorii*”, „*de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată*”, toate acestea fiind de neconceput fără prezenţa sa.

Astfel, legislatorul este obligat să ia măsuri de „*descurajare*” a absențelor nejustificate. O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Spre exemplu, pe cazul *Mihaes împotriva Franţei* din 25 mai 1998, cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea.

În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul *Kattan împotriva România* din 21 ianuarie 2014, Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatei este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

În aceste circumstanțe, se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

În aceste condiţii, instanţa argumentează prin faptul că în faza judecării cauzei, inculpatul Guţu Ion a fost notificat privind desfăşurarea şedinţelor de judecată, inclusiv până la remiterea cauzei penale, însă acesta a continuat să se eschiveze şi a refuzat să se prezinte, fără să mai informeze instanţa despre motivele neprezentării sau despre schimbarea domiciliului său.

2.4. Din argumentele indicate *supra*, instanţa conchide că inculpatul Guţu Ion, intenţionat se eschivează să se prezinte în şedinţele de judecată, or având obligaţia într-o situaţie de a se prezenta la cercetarea cazului privind învinuirea adusă acestuia, iar în alt aspect, *de a informa instanţa privind schimbarea domiciliului său*, a ignorat cerinţele enunţate, care sunt prevăzute de *art. 66 alin. (5), pct. 1) din Codul de procedură penală*, potrivit căruia inculpatului este obligat să se prezinte la citarea instanţei sau ale *art. 238 alin. (3[1]) din acelaşi cod*, din care reiese că *inculpatul are obligaţia de a informa, în termen de cel mult 3 zile, instanţa de judecată despre schimbarea domiciliului*, prevederi despre care inculpata a fost informată inclusiv anterior la faza urmăririi penale, cu ocazia înaintării învinuirii sale şi audierii, dar şi prin efectul legii, a cărei efect public se extinde şi în privinţa lui Guţu Ion în lumina principiului unanim recunoscut *nemo censetur ignorare legem (care presupune că necunoaşterea sau cunoaşterea greşită a legii, nu înlătură obligaţia persoanelor de a se conforma legii)*.

Concomitent, privind intenţia inculpatului de a se eschiva, servesc şi alte circumstanţe obiective, precum atitudinea indiferentă faţă de desfăşurarea rezonabilă a judecării cauzei, nereclamarea citaţiilor de către acesta sau iniţierea investigaţiilor în vederea găsirii lui Guţu Ion de către instanţă, fiind o măsură evidentă şi necesară anume în condiţiile expuse mai sus privind eschivarea, dar şi pentru asigurarea desfăşurării procesului penal cu maximă diligenţă, cu respectarea drepturilor tuturor participanţilor la proces.

Astfel, instanţa reiterează că o procedură care se desfăşoară în absenţa inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art. 6 din Convenţie, fiind produsă o denegare de justiţie doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat *in absentia*, se va pronunţa o instanţă, fără ca acesta

să fie audiat cu privire la temeinicia acuzaţiei în fapt şi în drept sau atunci când *nu s-a stabilit* că *acesta a renunţat la dreptul său de a se prezenta* şi de a se apăra ori că *a avut intenţia de a se sustrage* de la justiţie [*Sejdovic împotriva Italiei* (MC), par. 82].

La caz, instanţa a constatat întemeiat atât faptul, cât şi intenţia certă a inculpatului atât de a se eschiva de la prezentarea în instanţă, cât şi de renunţare la participare în şedinţele de judecată, precum şi de manifestare a unui vădit dezinteres faţă de desfăşurarea procesului penal de acuzare a sa, iar în opinia instanţei, dreptul la un proces echitabil al acuzatului nu a fost astfel afectat, or Guţu Ion pe tot parcursul procesului penal a fost asistată de apărător profesionist, desemnat în acest sens, în privinţa căruia nu au fost reţinute obiecţii.

Poziţia părţii vătămate.

3.1. În ședința de judecată reprezentantul părții vătămate Valeriu Strarîș prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat, activează în cadrul companiei din anul 2023 în calitate de jurist, iar la etapa când a fost sustrasă motorina nu activa. Dar s-a informat din materialele de serviciu, și poate comunica următoarele. Guțu Ion a fost angajat în calitate de conducător auto la SRL ”Vicoliv Grup”, iar la 17.11.2022 a fost sancționat disciplinar cu concedierea, ca urmare desfășurării anchetei de serviciu. Motivul aplicării sancțiunii disciplinare - concedierea, a fost faptul că ultimul a absentat nemotivat de la serviciu, precum și sustragerea a 342 litri de motorină. Din rezervorul camionului cu care activa de model ”Iveco” cu cunărul de înmatriculare NTN 541. Astfel, în cadrul anchetei de serviciu, s-a constatat că camionul menționat mai sus a fost întărit după angajatul Guțu Ion la data angajării acestuia. Camionul era dotat, ca și celelalte, cu sistem GPS monitoring, care permite inclusiv determinarea nivelului de combustibil în rezervor. La 12.10.2022 , Guțu Ion a alimentat camionul cu motorină, în cantitate de 513 litri și în rezervor se mai aflau încă 185 litri de motorină, în total fiind 698 litri de motorină. În perioada 12-13.10.2022 camionul a staționat la baza auto din municipiul Chișinău, iar la 13.10.2022 camionul sub conducerea lui Guțu Ion a parcurs o distanță de 297 km, seara s-a întors la baza auto și a staționat pînă a doua zi la 14.10. 2022. La data de 14.10. 2022 Guțu Ion, la volanul camionului menționat, în rezervorul căruia, conform indicelor sistemului GPS monitoring, se aflau 574, 43 litri motorină, s-a deplasat de la baza auto din mun. Chișinău, str. Muncești 121 la cariera din satul Japca, raionul Florești, urmând să se încarce cu pietriș și să transporte în mun. Chișinău. În apropierea satului Cunicea r- nul Florești, începând cu ora 12:49 vehiculului a staționat 35 de minute, în această perioadă, nivelul combustibilului din rezervorul camionului a scăzut cu 342, 79 litri motorină. Acest fapt a fost depistat de către persoana împuternicită să monitorizeze sistemul GPS, care a anunțat serviciul pază și conducerea companiei. Deoarece au apărut suspiciunea că a fost sustrasă motorina, angajații serviciului pază s-au deplasat în direcția satului Japca, raionul Florești, unde se afla camionul. S-a deplasat Ion Beccianov care activa ca șef-pază, acum nu activează, e plecat peste hotare și cu cineva din angajați, care tot nu mai lucrează în cadrul companiei. Aceștia au cerut explicații de la Guțu Ion în legătură cu scăderea bruscă a nivelului de combustibil când camionul staționa, însă Gutu Ion a evitat ca să discute, nici nu a dorit să se oprească ca să răspundă la întrebări. În continuarea Beccianov Ion și colegul său au mai făcut careva tentative, s-au străduit să-l contacteze telefonic pentru a primi explicații pe marginea acestui subiect, însă Guțu Ion categoric nu a dorit ca să răspundă al întrebări. Reîntorcându-se la baza auto din or.Chișinău, seara, a fost întrebat de către șefului serviciului pază, Ion Beccianov, în care circumstanțe a scăzut brusc nivelul de combustibil de peste 300 de litri de motorină în timp ce camionul staționa, însă Guțu Ion a manifestat un comportament agresiv și nu a răspuns la aceasta întrebare. După aceea a plecat și

la serviciu nu s-a mai reîntors, fără ca să depună o cerere prin care să-și ceară demisia. Pe acest fapt a fost desfășurată o anchetă de serviciu, a fost emis ordinul angajatorului din 17 noiembrie 2022 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința angajatului Guțu Ion, concedierea din motivul absenței nemotivată de la serviciu și sustragerea motorinei în cantitate de 342,79 litri. Menționează că, astfel de cazuri mai au loc, însă nu a fost scopul de a-1 pedepsi penal, în cazul în care restituia prejudiciul, discuta, însă inculpatul nu a dorit și din acest motiv a fost depusă o cerere la IP Șoldănești. A mai indicat că, la data sustragerii motorinei prețul unui litru costa 27,95 lei, prejudiciul material cauzat constituie 9500 lei. A indicat că, fapta a fost săvârșită în raionul Șoldănești, dar se deplasa din raionul Florești. A mai indicat că, deteriorări, defecte tehnice la rezervor nu s-a stabilit. Cu certitudine poate afirma că camionul era în regulă, avea actele necesare, circulă și nu poate avea nereguli.

4. *În pofida faptului că examinarea cauzei a avut loc fără participarea inculpatului, care intenţionat s-a eschivat de la prezentarea în şedinţele de judecată, vinovăția acestuia pentru comiterea infracţiunii incriminate în baza art. 191 alin. (1) Cod Penal, se confirmă prin probele cercetate nemijlocit în şedința de judecată, şi anume:*

Declaraţiile:

4.1. *Martorul Slutu Adrian Nicolae*, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, susține declarațiile depuse la urmărirea penală. A indicat că, în acea perioadă și în prezent este angajat la SRL ”Vicoliv Grup”, ca maestru la stația de alimentare internă. La data de 12.10.2022 la sfârșitul zilei de muncă, aproximativ 17:00- 18:00 Guțu Ion s-a apropiat cu camionul companiei cu numărul de înmatriculare NTN 541 pentru a-1 alimenta cu motorină. L-a alimentat cu 513 litri, momentul dat la înregistrat în registrul de evidență a motorinei și acolo e indică data, numele șoferului, nr. camionului, numele său și semnăturile. Apoi Ion Guțu a plecat la parcare și a parcat camionul. Ca angajat, a avut accesul la aplicația ”Wialon”, care era pentru a monitoriza parcursul, consumul, extragerile. Ajuta secția pază și securitate pentru a identifica careva scurgeri. La 14.10.2022 a fost apelat de domnul Ion Beccianov cu întrebarea dacă vede și el scurgerea de motorină mare, după ce a verificat, a confirmat că vede o scurgere mare de peste 200 de litri. Mai târziu când i-a cerut notă informativă, a scris cifre exacte ce s-a întâmplat de la data de 12 la 14 ce ține de nivelul de combustibil sau distanța parcursă, datele au fost luate din programul „Wialon„. Menționează că, camioanele au în rezervor o sondă care citesc în timp real nivelul de combustibil, iar toate aceste date le-a oferit serviciului pază și securitate a companiei ”Vicoliv Grup”. A mai indicat că a făcut parte din ancheta de serviciu inițiată în privința lui Ion Guțu. Menționează că, rezervorul nu a fost vandalizat, nu era spart, era întreg, iar în rezervor era o cantitate mică de motorină că abia se vedea pe fundul rezervorului. A mai indica că, constructiv canalul care vine din rezervor la motor e de un diametru mic, iar ca să scurgă 372 litri din rezervor, fără o pompă, printr-un furtun care duce la motor ar fi trebuit undeva două ore. Dacă avea să fie deteriorare în mers avea să fie murdar tot camionul și dacă era staționat avea să se vadă jos cum s-a scurs. Exclude faptul de scurgere sine stătătoare a motorinei, iar în 30 de minute nu putea să se scurgă atât. A mai indicat că, programa poate da o eroare de 5 litri. Menționează că, din discuțiile sale cu șoferii companiei a înțeles că în apropierea carierei de la s.Japca, sun persoane, consăteni și deseori cumpără motorină de la șoferii de camioane. Despre acest fapt i-au spus chiar și lucrătorii din cariera de piatră că pot procura motorină. Așa cantitate de mare, în așa viteză putea să o scurgă numai cu o pompă și putea să o toarne într-un rezervor care stătea alături, un tractor,

sau alt camion.

4.2. <u>Respectiv, au mai fost prezentate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată:</u>

- *nota informativă nr. 21 din 20.10.2022* – conform căreia „Global-Soft" SRL în baza prestării serviciului de monitorizare GPS a unității de transport Iveco cu n7î NTN 541 cu referire la localizarea vehiculului în timp real, urmărirea consumului de combustibil, viteză, distanță, trasee, etc a stabilit că extragerea de combustibil a avut loc la 14.10.2022 ora 12:49 min în volum de 342,79 litri (f.d. 28-30);

- *ordinul cu privire la angajare nr. 20c din 18.04.2022* – conform căruia Guţu Ion a fost angajat în funcție de conducător auto, începând cu 18.04.2022 pe 1.0 unități, cu termen de încercare de 2 luni (f.d.57);

- *contractul individual de muncă nr. 10/22 din 18.04.2022* – conform căruia la 18.04.2022 salariatul Guţu Ion a încheiat contract de individual de muncă pe perioadă nedeterminată cu angajatorul Ţurcan Liviu care reprezintă SRL „Vicoliv Grup" (f.d. 58-59);

- *contractul de răspundere materială nr. 10/22 din 18.04.2022* – conform căruia la 18.04.2022 a fost încheiat contract de răspundere materială individuală deplină între angajatul Guţu Ion cu angajatorul Ţurcan Liviu care reprezintă SRL „Vicoliv Grup". Angajatul îndeplinește funcția de conducător auto şi se obligă să asigure o bună păstrare a bunurilor în scopul prevenirii prejudicierii lor, să anunțe imediat despre cazurile de furt, lipsuri. Iar în cazul furturilor, lipsurilor ori surplusurilor, angajatul va răspunde material pentru prejudiciul adus întreprinderii (f.d.60-61);

- *procesul verbal de predare-primire din 12.04.2022* – conform căruia Guţu Ion a primit în gestiune autovehiculul de model „Iveco" cu n/î NTN 541 (f.d.62).

4.3. În cadrul cercetării judecătorești, de către partea apărării nu au mai fost prezentate şi cercetate alte mijloace de probă suplimentar celor prezentate de partea acuzării.

Subsecvent, în dezbateri judiciare, apărătorul a solicitat adoptarea unei sentinţe de condamnare în privinţa inculpatului,cu aplicarea unei pedepsei mai blînde.

5. Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești şi în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes"*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii,

la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Astfel, instanţa conchide că în privința inculpatului Guţu Ion a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, conform art. 6 alin. (3) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanţa concretizează că inculpatului i s-a adus la cunoștință urmărirea penală atât *natura* și *cauza* acuzației, dar și probele pe care se fundamentează acuzația în materie penală, într-o manieră detaliată şi în termen legal, prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

Instanţa de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumţiei de fapt necombătute; adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161)*.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv plângerea victimei, declarațiile reprezentantului vicimei la faza urmăririi penale, a declarațiilor martorilor, cît și a probelor, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele pentru care inculpatul a fost trimisă în judecată, există și au fost săvârșite anume de acesta cu vinovăţie, cu scop cupidant, corespunzător învinuirii aduse la caz.

5.1. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Guţu Ion au fost încadrate juridic în baza art. 191 alin.(1) din Codul penal, care stabileşte răspunderea penală pentru *„Delapidarea averii străine", adică sustragerea bunurilor altei persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu şi cu un anumit scop*, iar fapta a fost comisă la data de 14 octombrie 2022, în intervalul de timp 12:49-13:24min, aflându-se pe traseul Japca-Şestaci, în apropierea s. Cuşmirca r-nul Şoldăneşti, din rezervorul camionului aflat în gestiune de model „Iveco" cu n/î NTN 541 a sustras 342,79 litri de motorină, cauzându-i astfel pârții vătămate SRL „Vicoliv Grup" un prejudiciu material în sumă totală de 9500 lei.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993"*, CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

Verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală, în coraport cu declaraţiile reprezentantului părţii vătămate, a martorului şi cu cercetarea nemijlocită a restului mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă constatată, care a fost săvârşită de inculpat cu vinovăţie, acțiunile fiind încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova expuse *supra*, după semnele invocate *infra*.

Apreciind probele în cazul incriminat, instanţa statuează că, în mod evident s-a constatat delapidării averii străine de către Guţu Ion, cu intenţie directă, avându-se în vedere aspectele volitiv şi intelectiv prezente la săvârşirea infracţiunii.

Concomitent, instanţa reţine că martorul Slutu Adrian Nicolaea relatat, că "…. *în acea perioadă și în prezent este angajat la SRL "Vicoliv Grup", ca maestru la stația de alimentare internă. La data de 12.10.2022 la sfârșitul zilei de muncă, aproximativ 17:00- 18:00 Guțu Ion s-a apropiat cu camionul companiei cu numărul de înmatriculare NTN 541 pentru a-l alimenta cu motorină. L-a alimentat cu 513 litri, momentul dat la înregistrat în registrul de evidență a*

motorinei .... La 14.10.2022 a fost apelat de domnul Ion Beccianov cu întrebarea dacă vede și el scurgerea de motorină mare, după ce a verificat, a confirmat că vede o scurgere mare de peste 200 de litri. Mai târziu când i-a cerut notă informativă, a scris cifre exacte ce s-a întâmplat de la data de 12 la 14 ce ține de nivelul de combustibil sau distanța parcursă, datele au fost luate din programul „Wialon„. Menționează că, camioanele au în rezervor o sondă care citesc în timp real nivelul de combustibil, iar toate aceste date le-a oferit serviciului pază și securitate a companiei "Vicoliv Grup". A mai indicat că a făcut parte din ancheta de serviciu inițiată în privința lui Ion Guțu. Menționează că, rezervorul nu a fost vandalizat, nu era spart, era întreg, iar în rezervor era o cantitate mică de motorină că abia se vedea pe fundul rezervorului. A mai indica că, constructiv canalul care vine din rezervor la motor e de un diametru mic, iar ca să scurgă 372 litri din rezervor, fără o pompă, printr-un furtun care duce la motor ar fi trebuit undeva două ore. ...Așa cantitate de mare, în așa viteză putea să o scurgă numai cu o pompă și putea să o toarne într-un rezervor care stătea alături, un tractor, sau alt camion."

De asemenea, instanța de judecată reține declarațiile reprezentantului părții vătămate Valeriu Strarîș care a declarat că, "... *Guțu Ion a fost angajat în calitate de conducător auto la SRL "Vicoliv Grup", iar la 17.11.2022 a fost sancționat disciplinar cu concedierea, ca urmare desfășurării anchetei de serviciu. Motivul aplicării sancțiunii disciplinare - concedierea, a fost faptul că ultimul a absentat nemotivat de la serviciu, precum și sustragerea a 342 litri de motorină. Din rezervorul camionului cu care activa de model "Iveco" cu cunărul de înmatriculare NTN 541. Astfel, în cadrul anchetei de serviciu, s-a constatat că camionul menționat mai sus a fost întărit după angajatul Guțu Ion la data angajării acestuia. Camionul era dotat, ca și celelalte, cu sistem GPS monitoring, care permite inclusiv determinarea nivelului de combustibil în rezervor. La 12.10.2022 , Guțu Ion a alimentat camionul cu motorină, în cantitate de 513 litri și în rezervor se mai aflau încă 185 litri de motorină, în total fiind 698 litri de motorină. În perioada 12-13.10.2022 camionul a staționat la baza auto din municipiul Chișinău, iar la 13.10.2022 camionul sub conducerea lui Guțu Ion a parcurs o distanță de 297 km, seara s-a întors la baza auto și a staționat pînă a doua zi la 14.10. 2022. La data de 14.10. 2022 Guțu Ion, la volanul camionului menționat, în rezervorul căruia, conform indicelor sistemului GPS monitoring, se aflau 574, 43 litri motorină, s-a deplasat de la baza auto din mun. Chișinău, str. Munceşti 121 la cariera din satul Japca, raionul Floreşti, urmând să se încarce cu pietriș și să transporte în mun. Chișinău. În apropierea satului Cunicea r- nul Floreşti, începând cu ora 12:49 vehiculului a staționat 35 de minute, în această perioadă, nivelul combustibilului din rezervorul camionului a scăzut cu 342, 79 litri motorină. Acest fapt a fost depistat de către persoana împuternicită să monitorizeze sistemul GPS, care a anunțat serviciul pază și conducerea companiei. Deoarece au apărut suspiciunea că a fost sustrasă motorina, angajații serviciului pază s-au deplasat în direcția satului Japca, raionul Floreşti, unde se afla camionul. S-a deplasat Ion Beccianov care activa ca şef-pază, acum nu activează, e plecat peste hotare și cu cineva din angajați, care tot nu mai lucrează în cadrul companiei. Aceştia au cerut explicații de la Guțu Ion în legătură cu scăderea bruscă a nivelului de combustibil când camionul staționa, însă Gutu Ion a evitat ca să discute, nici nu a dorit să se oprească ca să răspundă la întrebări. În continuarea Beccianov Ion și colegul său au mai făcut careva tentative, s-au străduit să-l contacteze telefonic pentru a primi explicații pe marginea acestui subiect, însă Guțu Ion categoric nu a dorit ca să răspundă al întrebări. Reîntorcându-se la baza auto din or.Chișinău, seara, a fost întrebat de către şefului serviciului pază, Ion Beccianov, în care circumstanțe a scăzut brusc nivelul de combustibil de peste 300 de litri de motorină în timp ce camionul staționa, însă Guțu Ion a manifestat un comportament agresiv și nu a răspuns la aceasta*

întrebare. ....Cu certitudine poate afirma că camionul era în regulă, avea actele necesare, circulă și nu poate avea nereguli.".

La ca urmează a fi reținut și nota informativă nr. 21 din 20.10.2022 din care rezultă că, – conform „Global-Soft" SRL în baza prestării serviciului de monitorizare GPS a unității de transport Iveco cu n7î NTN 541 cu referire la localizarea vehiculului în timp real, urmărirea consumului de combustibil, viteză, distanță, trasee, etc a stabilit că extragerea de combustibil a avut loc la 14.10.2022 ora 12:49 min în volum de 342,79 litri.

Respectiv, în aceste condiţii, vinovăţia inculpatului a fost demonstrată integral, indiferent de contextul recunoaşterii de către acesta a faptelor sau nu la faza urmăririi penale şi astfel poziţia ri nu a constituit un mijloc de probă decisiv pentru adoptarea prezentei soluţii în speţă, ci reflectă doar circumstanţe obiective care au contribuit la fortificarea probatoriului în speţă.

5.2. Cu privire la ***temeiul juridic de atragere la răspundere penală***, instanţa constată că, prin acțiunile sale, Guţu Ion a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 191 din Codul penal, care are un caracter multiplu, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar *obiectul juridic secundar* relațiile sociale cu privire la executarea corectă a atribuțiilor de administrare în privința bunurilor încredințate.

Obiectul material al infracțiunii în cauză îl reprezintă bunurile care pe de o parte au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, iar în alt context, sunt încredințate de către o altă persoană în administrarea făptuitorului.

Astfel, încredințarea bunurilor în administrarea făptuitorului este un act cu semnificație juridică de manifestare a voinței persoanei, care răspunde următoarelor trei condiții: 1) creează în sarcina făptuitorului dreptul de a deține bunurile respective, precum și atribuția de a le administra; 2) făptuitorului îi revine răspunderea pentru respectarea regimului de utilizare a bunurilor încredințate, precum și pentru asigurarea integrității lor; 3) nu se face în scopul de a transmite dreptul de proprietate asupra bunurilor către cel care le dobândește.

Instanța stabilește că bunurile însușite ilegal de inculpatul Guţu Ion, expuse în actul de învinuire și în descrierea lor conform notei informativă nr. 21 din 20.10.2022 – *conform căreia „Global-Soft" SRL în baza prestării serviciului de monitorizare GPS a unității de transport Iveco cu n7î NTN 541 cu referire la localizarea vehiculului în timp real, urmărirea consumului de combustibil, viteză, distanță, trasee, etc a stabilit că extragerea de combustibil a avut loc la 14.10.2022 ora 12:49 min în volum de 342,79 litri* (f.d. 28-30), au o existență materială, fapt ce se atestă prin mijloacele materiale de probă administrate la faza urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată.

Astfel, bunurile pot fi încredințate în virtutea funcției de răspundere a făptuitorului, a raporturilor contractuale sau a însărcinării speciale din partea persoanei care le încredințează.

Încredințarea bunurilor în virtutea raporturilor contractuale poate fi făcută de oricare subiecte ale dreptului civil, fie ele persoane fizice sau persoane juridice. Încredințarea bunurilor în celelalte cazuri se face, în principiu, în privința bunurilor persoanelor juridice, în cadrul raporturilor de muncă.

Deci, inculpatul Guţu Ion, fiind angajat în calitate de de conducător auto, potrivit - ordinul cu privire la angajare nr. 20c din 18.04.2022 – conform căruia Guţu Ion a fost angajat în funcție de conducător auto, începând cu 18.04.2022 pe 1.0 unități, cu termen de încercare de 2 luni (f.d.57), cît lu contractului individual de muncă nr. 10/22 din 18.04.2022 – conform căruia la 18.04.2022 salariatul Guţu Ion a încheiat contract de individual de muncă pe

perioadă nedeterminată cu angajatorul Ţurcan Liviu care reprezintă SRL „Vicoliv Grup” (f.d. 58-59) și a contractului de răspundere materială din 18.04.2022, avea obligația să aibă o atitudine gospodărească față de valorile transmise și să ia măsuri de prevenire a prejudiciului, să aibă o atitudine grijulie față de valorile materiale luate în gestiune și să răspundă material pentru asigurarea integrității valorilor materiale luate în gestiune.

Victima infracțiunii, la caz este reprezentată de posesorul mijlocit al bunurilor SRL „Vicoliv Grup”, care a încredințat bunurile sale în administrația făptuitorului. Respectiv, inculpatul manifestă rolul de posesor nemijlocit, având aceste bunuri materiale în administrarea sa propriu-zisă în virtutea funcției sale de conducător auto la SRL „Vicoliv Grup”. Prin urmare inculpatul a atentat la integritatea valorilor ce iau fost transmise spre administrare, cauzând astfel victimei un prejudiciu material.

Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate lui Guțu Ion, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: a) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de însușire ilegală, adică de sustragere; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului material patrimonial efectiv, care la caz va provoca daune considerabile și c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În cazul delapidării averii străine, fapta prejudiciabilă constă în acțiunea de sustragere, însă în esență, mecanismul sustragerii este același, adică făptuitorul săvârșește luarea bunurilor ce-i sunt străine, dar care, la moment, se află în detenția lui legitimă, profitând de atribuția lui de a administra aceste bunuri în virtutea funcției deținute în cadrul persoanei juridice.

Prin *delapidare* se înțelege însușirea, folosirea sau transmiterea de către făptuitor, în interesul său sau pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri încredințate pentru a le gestiona sau a le administra, iar pentru delapidarea averii străine este caracteristic faptul că poate fi săvârșită numai de un funcționar sau de alt salariat, care gestionează sau administrează bunurile din avutul proprietarului.

Or, prin delapidare a averii străine trebuie calificate acțiunile persoanelor care, conform funcțiilor lor de răspundere, raporturilor contractuale sau însărcinării speciale a proprietarului, înfăptuiesc în privința bunurilor încredințate împuternicirile de dispunere, de administrare, transportare sau păstrare (depozitar, expeditor, casier etc.).

De obicei, cu aceste persoane proprietarul încheie contracte de răspundere materială deplină pentru averea încredințată, iar bunurile pot fi încredințate în virtutea funcției de răspundere a făptuitorului, a raporturilor contractuale sau a însărcinării speciale din partea proprietarului.

La rândul său, încredințarea bunurilor în virtutea raporturilor contractuale poate fi făcută de oricare subiecte ale drepturilor civile, atât persoane fizice, cât și persoane juridice, iar încredințarea bunurilor în celelalte cazuri se face, în principal, în privința bunurilor persoanelor juridice, în cadrul raporturilor de muncă.

Delapidarea averii străine constă în faptul că infractorul transformă bunul aflat în gestionarea sau administrarea sa într-un bun al său, îl trece efectiv în stăpânirea sa, creând posibilități de a se comporta față de bun ca față de un bun propriu, de a efectua acte de dispoziție cu privire la acel bun.

Totodată, delapidarea averii străine presupune *nu numai însușirea bunului administrat, dar și irosirea lui prin consumare, cheltuire, dăruire sau transmitere altor persoane fără restituirea echivalentului lui.* Delapidarea se consideră consumată din momentul în care vinovatul a obținut posibilitatea de a se folosi de această avere la dorința sa ori din momentul

când a consumat-o.

Acestea fiind menționate instanța reține că, în speță, se atestă că Guţu Ion fiind angajat începând cu data de 18.04.2022 la SRL „Vicoliv Grup” cu sediul în s. Mereni r-nul Anenii Noi, în calitate de conducător auto pe 1.0 unități, în baza contractului individual de muncă nr. 10/22 din 18.04.2022, având încheiat contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 10/22 din 18.04.2022, respectiv având o serie de obligațiuni de serviciu prevăzute de contractul individual de muncă, intenționat, cu scop de profit şi de a sustrage bunurile altei persoane, la data de 14 octombrie 2022, în intervalul de timp 12:49-13:24min, aflându-se pe traseul Japca-Şestaci, în apropierea s. Cuşmirca r-nul Şoldăneşti, din rezervorul camionului aflat în gestiune de model „Iveco” cu n/î NTN 541 a sustras 342,79 litri de motorină, cauzându-i astfel pârții vătămate SRL „Vicoliv Grup” un prejudiciu material în sumă totală de 9500 lei.

Instanța reține că, delapidarea averii străine este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, iar la cazul dedus judecății infracțiunea s-a consumat fiind dovedit acest fapt prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Respectiv, urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, a cărui mărime se valorifică în cuantum bănesc în cazul fiecărui bun, mai manifestă un caracter considerabil pentru partea vătămată, fapt susținut de reprezentantul acesteia în ședința de judecată, iar legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, este una dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de delapidare a averii străine este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Guţu Ion.

În subsidiar, în ansamblul lor, probele administrate și cercetate denotă exclusiv intenția directă a inculpatului la săvârșirea infracțiunii, or ultimul executând acțiuni directe și premeditate în scopul săvârșirii infracțiunii și anume a acționat în virtutea atribuțiilor sale, avea obligația să aibă o atitudine grijulie față de valorile materiale luate în gestiune și să răspundă material pentru asigurarea integrității valorilor materiale luate în gestiune. Astfel, inculpatul Guţu Ion urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor SRL „Vicoliv Grup” în perioada 14 octombrie 2022, în intervalul de timp 12:49-13:24min, aflându-se pe traseul Japca-Şestaci, în apropierea s. Cuşmirca r-nul Şoldăneşti, din rezervorul camionului aflat în gestiune de model „Iveco” cu n/î NTN 541 a sustras 342,79 litri de motorină, a comercializat-o la diverse persoane la un preț diminuat, iar echivalentul bănesc l-a însușit personal. Astfel, inculpatul utilizând acest echivalent bănesc ca interes material, de însușire ilegală a bunurilor SRL „Vicoliv Grup”.

Instanța a constatat astfel atât prezența intenției directe, dar și prezența semnului obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului Guţu Ion de a beneficia de motorina sustrasă, echivalentul bănesc ca urmare a comercializării acesteo motorine, de a o trece în posesia sa și/sau a altor persoane, dovadă fiind însușirea în scopuri personale.

În consecință, sub incidența legii penale au intrat doar acele încălcări care au demonstrat cu certitudine rea-voința și însușirea ilegală a motorinei sau a echivalentului bănesc din partea făptuitorului, împrejurări prezente la prezenta speță și confirmate prin

declarațiile reprezentantului părții vătămate, ale martorilor, cât și prin mijloacele materiale de probă.

Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani și care are o calitate specială de salariat, în virtutea unor drepturi și obligații stabilite printr-un contract de muncă și un contract de răspundere materială deplină, condiții întrunite în speță. Or, inculpatul Guţu Ion, începând cu data de 18.04.2022 la SRL „Vicoliv Grup" cu sediul în s. Mereni r-nul Anenii Noi, în calitate de conducător auto pe 1.0 unități, în baza contractului individual de muncă nr. 10/22 din 18.04.2022, având încheiat contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 10/22 din 18.04.2022, avea anumite drepturi și obligații.

Prin urmare, obligația nepersonalizată a fiecărui salariat este de a manifesta o atitudine gospodărească față de bunurile angajatorului, însă acest fapt nu-l grevează pe angajat cu anumite îndatoriri concrete, motiv pentru care aceste prerogative sunt precizate exact în contractul de individual de muncă și mai mult în acordul privind răspunderea materială deplină, analizat la caz și apreciat ca admisibil și pertinent în cauza penală.

La caz, instanța mai atestă că inculpatul Guţu Ion, a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației, fiind născut la *****, a comis fapta în virtutea funcției deținute și în temeiul contractului de răspundere materială deplină, iar pe cale de consecință întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

5.3. Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca Guţu Ion să fie recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 191 alin. (1) din Codul penal, conform semnelor calificative, „*Delapidarea averii străine", adică sustragerea bunurilor altei persoane de către cel căruia i-au fost încredinţate în baza unui titlu şi cu un anumit scop*", reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor administrate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice în cadrul cercetării lor în ședință de judecată, care în ansamblu coroborează între ele, se completează reciproc, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Guţu Ion a comis cu intenție fapta prejudiciabilă, pentru care a fost învinuit.

Cu privire la individulizarea pedepsei.

6.1. De către acuzatorul de stat Ion Mîrza în dezbaterile judiciare a fost solicitat recunoașterea inculpatului Guţu Ion vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii pe un termen de pînă la 3 ani. Totodată, întemeiul art.90 Cod penal, pedepasa să fie suspendată pe un termen de 1 an, cu stabilirea obligațiilor prevăzute de art.90 alin.(6) lit.a), b) și g) Cod penal.

Reprezentantul părți vătămate Valeriu Starîș în şedinţa dezbaterilor judiciare a susținut poziția procurorului.

Apărătorul Vasile Furdui, care acţionează în interesele inculpatului Guţu Ion în dezbaterile judiciare a pledat pentru aplicarea art.90 CP.

6.2. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni,

ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului, sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să

fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

6.3. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 191 alin. (1) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Totodată, instanța de judecată reține că Guţu Ion a comis infracțiunea în lipsa circumstanţelor atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal şi în lipsa circumstanţei agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Guţu Ion de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 191 alin. (1) Cod penal stabileşte la data comiterii infracțiunii și în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime de pînă la 850 unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.

Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa acestuia a unei pedepse sub forma închisorii, în privinţa căreia apărătorul nu a obiectat.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma închisorii pe un termen de 1 an, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Totodată, instanţa reţine, că inculpata întrunește condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse cu aflarea în detenţie pe termenul expus anterior și anume reieşind din imperativitatea sancțiunii normei penale, or raportat la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul judecării cauzei, la atitudinea față de faptele comise şi comportamentul său indiferent faţă de propriul caz, permit instanţei să concluzioneze şi faptul că corectarea şi reeducarea lui Guţu Ion este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

6.4. În continuare, instanţa susţine că este imperios necesar şi în drept să aplice în privinţa lui Guţu Ion inclusiv prevederile părţii generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90, deoarece dispoziția dată are la origine persoana şi comportamentul acesteia până la săvârșirea infracţiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, faţă de cele comise şi cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenţie, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de

persoana celui vinovat, instanţa de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Aşadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului Guţu Ion, care a comis o infracţiune mai puțin gravă, anterior a fost atras la răspundere penală, însă antecedentul penal este stins, de vîrsta acestuia şi în opinia instanţei, nu prezintă în continuare un pericol, instanţa consideră că corijarea şi reeducarea inculpatului Guţu Ion poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea executarea condiționată a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi astfel se va asigura şi garanţia existenței unui proces echitabil.

Totodată, instanţa reține că instituția suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condiţiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or şi Curtea Europeană în jurisprudenţa sa, s-a pronunţat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate *(cauza Varga şi alţii v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158)*, statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii *(cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 108)*.

În argumentare, instanţa mai precizează că la rândul său, conform normei nr. 19 din Recomandarea CM/Rec (2017) 3 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre cu privire la normele europene privind sancțiunile și măsurile comunitare stabilește standardele Consiliului Europei privind sancțiunile/măsurile alternative la pedeapsa cu închisoarea, alternativele la pedeapsa cu închisoarea ar trebui să fie disponibile pentru a fi utilizate în cât mai multe cauze posibil şi prin urmare, orice obstacole formale, inclusiv de natură juridică, ce împiedică utilizarea unor pedepse și măsuri alternative în cauzele cu infracțiuni grave și recidivă sau în legătură cu anumite tipuri de infracțiuni, sau orice alte limitări legale ar trebui revizuite și eliminate în măsura în care acest lucru este necesar, iar astfel de constrângeri pot diminua capacitatea pedepselor și a măsurilor alternative de a contribui la scăderea numărului de persoane din penitenciare.

Respectiv, conform Recomandării nr. R(92)17 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitoare la consecvența în pronunțarea sentințelor, atât legislația, cât și instanța judecătorească ar trebui să ia în considerare individualizarea pedepsei, iar prin urmare, pentru a evita dificultățile neobișnuite și a nu afecta reabilitarea infractorului, trebuie să se țină seama de circumstanțele personale ale infractorului și, în special, de impactul probabil al pedepsei asupra fiecărui infractor în mod individual *(norma A.8)* şi mai mult, caracterul de *ultimum remedium* al pedepselor privative de libertate este crucial pentru conceptul de politici penale și al unei legi penale umane și liberale.

Astfel, pedeapsa cu închisoarea ar trebui aplicată numai în acele cazuri în care, ținând seama de toate circumstanțele relevante, gravitatea infracțiunii ar face ca orice altă pedeapsă în mod clar să fie inadecvată *(normele B.2 şi B.5 ale Recomandării nr. R(92)17)*.

În acest context, instanţa statuează în privinţa suspendării condiţionate a executării pedepsei în privinţa inculpatului Guţu Ion, pe un termen de 1 an, în aşa fel încât ultimul să se

convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

De asemenea, pentru a asigura corectarea condamnatului, instanţa o va obliga, în conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) lit.a), b),e) g) din Codul penal, ca în termenul de probă:

- să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

-să anunțe în scris , în prealabil , despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

- să repare daunele cauzate părții vătămate în cuantumul stabilit în termen de 6 luni din momentul rămînerii definitive a sentinței;

- să participe la programe probaționale;

În subsidiar, instanţa explică condamnaţilor că, reieşind din provederile art. 90 alin. (9)-(11) din Codul penal, dacă în decursul perioadei de probaţiune sau, după caz, termenul de probă, va încălca în mod sistematic obligaţiile stabilite sau, până la expirarea termenului de probă, nu va executa cu rea-voinţă obligaţia de a repara dauna cauzată instanţa de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunţa o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanţei de judecată.

Totodată, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracţiune intenţionată, instanţa de judecată îi va stabili o pedeapsă în condiţiile art.85 din Codul penal, iar în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă o infracţiune din imprudenţă sau o infracţiune intenţionată mai puţin gravă, problema anulării sau menţinerii condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei se va soluţiona de către instanţa de judecată.

Concomitent, reieşind din faptul suspendării condiţionate a executării pedepsei, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatului Guțu Ion se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

6.5. De asemenea, instanţa precizează că procurorul a solicitat aplicarea unei sancţiuni complementare în speţă, însă instanţa cu referire la pedeapsa complementară reţine că în conformitate cu prevederile art. 65 alin. (1) din Codul penal, aceasta constă în interzicerea de a ocupa o funcţie sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârşirea infracţiunii.

Subsecvent, reieşind din prevederile alin. (2) şi (3) din aceiaşi normă, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate poate fi stabilită de instanţa de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani, iar în cazurile expres prevăzute în Partea specială a prezentului cod – pe un termen de la un an la 15 ani, fiind aplicabilă şi în cazurile cînd nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracţiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ţinând cont de caracterul infracţiunii săvârşite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligaţiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activităţi, instanţa de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate.

La caz, instanţa relevă că infracţiunea a fost comisă de inculpatul Guțu Ion , în legătură cu exercitarea atribuţiilor sale de serviciu, în virtutea unui acord de răspundere materială şi a

generat cauzarea unui prejudiciu material, care nu a fost reparat, iar în consecinţă a adus atingere semnificativă dreptului la proprietatea angajatorului SRL „Vicoliv Grup”.

Din aceste considerente, instanţa consideră întemeiată aplicarea unei pedepse complementare şi va statua pentru aplicarea inclusiv a unei sancţiuni în privinţa inculpatului Guţu Ion, prin privarea ultimului de dreptul de a deţine funcţii sau de a exercita o anumită activitate ce ţine de administrarea şi păstrarea bunurilor străine, pe un termen de 1 an.

Instanţa informează că termenul de aplicare a pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate în domeniul administrării şi păstrării bunurilor străine, în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, în temeiul alin. (4) din art. 65 a Codului penal, se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Cu privire la acțiunea civilă.

7. În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat Ion Mîrza nu a înaintat careva cheltuieli pentru instrumentarea cauzei penale.

În cadrul ședinței de judecată din 31.10.2025 partea vătămată SRL „Vicoliv Grup”, prin intermediul reprezentantului său a înaintat acțiune civilă, solicitând încasarea de la inculpatul Guţu Ion ***** a prejudiciului material în sumă totală de 9500 lei.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 10) din Codul de procedură penală, instanța de judecată, la adoptarea sentinței soluționează dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.

Potrivit jurisprudenței CtEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art.6 CEDO prin nesoluționarea acțiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „*... în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceştia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art.6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950*”.

Conform art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge și numai, alin.(3) – în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Potrivit prevederilor art.219 alin Cod de procedură penală, (1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale

victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Art. 220 alin. (3) Cod de procedură penală prevede că, hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

În conformitate cu prevederile art.221 alin.(1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă se intentează faţă de /bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului.

Potrivit art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acționează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Cu referire la speță, în urma comiterii infracțiunii, Guţu Ion ***** la data de 14 octombrie 2022, în intervalul de timp 12:49-13:24min, din rezervorul camionului aflat în gestiune de model „Iveco” cu n/î NTN 541 a sustras 342,79 litri de motorină, iar conform datelor ANRE la data de 14.10.2025, motorina este egal cu 27 lei/litru, prin urmare cauzându-i astfel părții vătămate SRL „Vicoliv Grup” un prejudiciu material în sumă totală de 9500 lei.

Astfel, reieșind din cele menționate *supra,* instanța de judecată va admite acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului materiale în sumă de 9500 lei.

Ce ține de solicitarea privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată și anume a cheltuielilor de transport în sumă de 1600 lei, instanța de judecată reține că reprezentantul părți vătămate s-a aprezentat atît în cadrul urmărire penale, cît și în instanța de fond, distanța parcursă de reprezentat.

Prin urmare instanța conchide că, solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului este întemeiată și urmează a se încasa suma de 1600 lei cu titlu de cheltuieli de transport din contul inculpatului.

8. Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 70, 72, 90 din Codul penal, 162, 221, 321, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat Guţu Ion ***** în comiterea infracţiunii prevăzute de articolul 191 alin. (1) din Codul penal, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a deţine funcţii sau de a exercita o anumită activitate ce ţine de administrarea şi păstrarea bunurilor străine, pe un termen de 1 (unu) ani.

În conformitate cu prevederile art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Guţu Ion ***** pe un termen de probațiune de 1 (unu) ani, dacă în această perioadă de timp, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Potrivit art. 90 alin. (6) din Codul penal, se obligă Guţu Ion *****, ca în perioada de probaţiune:

- să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

- să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

- să repare daunele cauzate părţii vătămate în termen de 6 luni din momentul rămînerii definitive a sentinței;

- să participe la programe probaţionale.

Termenul de executare pedepsei în privinţa lui Guţu Ion ***** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Controlul asupra executării de către Guţu Ion ***** a obligațiilor stabilite prin prezenta sentinţă în perioada de probațiune, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se încasează din contul lui Guţu Ion ***** în beneficiul părții vătămate SRL „Vicoliv Grup" prejudiciul material în sumă de 9500 (nouă mii cinci sute) lei și a sumei de 1600 (una mie șase sute) lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 11100 (unsprezece mii una sută) lei.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător /semnătura/ Eugeniu Russ

Copia corespunde originalului,
Judecător Eugeniu Russ